

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาสภาพการทำงานของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว ในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน แบ่งผลการศึกษออกเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สัญชาติ สถานภาพ การศึกษา และลักษณะการทำงาน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าจ้างและผลตอบแทนอื่น ๆ จากการทำงาน

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคจากการทำงาน

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.1 เพศ

ตารางที่ 4.1 เพศของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

เพศ	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	59	29.5	69	34.5
หญิง	141	70.5	131	65.5
รวม	200	100.0	200	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

แรงงานในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เนื่องจากว่า ลักษณะงานในโรงงานสิ่งทอไม่มีความเสี่ยงและไม่มีการใช้แรงงานหนัก เมื่อจำแนกสัดส่วนตาม ลักษณะของแรงงาน พบว่าในกลุ่มแรงงานไทยมีเพศชาย จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 และ เพศหญิง จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 รวม 200 คน และในกลุ่มแรงงานต่างด้าว เพศชาย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 และเพศหญิง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 รวม 200 คน ดังตารางที่ 4.1

4.1.2 สถานภาพ

ตารางที่ 4.2 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

สถานภาพ	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	100	50.0	65	32.5
สมรสอาศัยอยู่ด้วยกัน	57	28.5	72	36.0
สมรสแต่ไม่ได้อาศัยอยู่ด้วยกัน	23	11.5	40	20.0
หม้าย	8	4.0	10	5.0
หย่าร้าง	12	6.0	13	6.5
รวม	200	100.0	200	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

สถานภาพแรงงานในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่า สัดส่วนสถานภาพส่วนใหญ่ของแรงงานไทยมีสถานภาพโสด ในขณะที่สถานภาพส่วนใหญ่ของแรงงานต่างด้าวมีสถานสมรสอาศัยอยู่ด้วยกัน เนื่องจากการอพยพย้ายถิ่นฐานของกลุ่มแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่มีลักษณะโยกย้ายทั้งครอบครัว เมื่อจำแนกสัดส่วนตามกลุ่มของแรงงาน พบว่า ในกลุ่มแรงงานไทย มีสถานภาพโสด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 สมรสอาศัยอยู่ด้วยกัน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 สมรสแต่ไม่ได้อาศัยอยู่ด้วยกัน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 หม้าย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 และหย่าร้าง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 รวม 200 คน และในกลุ่มแรงงานต่างด้าว มีสถานภาพโสด จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 สมรสอาศัยอยู่ด้วยกัน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 สมรสแต่ไม่ได้อาศัยอยู่ด้วยกัน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 หม้าย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 หย่าร้าง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 รวม 200 คน ดังแสดงตารางที่ 4.2

4.1.3 การศึกษา

ตารางที่ 4.3 การศึกษาของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

การศึกษา	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้เรียน	0	0	85	42.5
ประถมศึกษา	44	22.0	106	53.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	108	54.0	9	4.5
มัธยมศึกษาตอนปลาย	46	23.0	0	0
ปริญญาตรี	2	1.0	0	0
รวม	200	100.0	200	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

การศึกษาของแรงงานในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่า แรงงานไทยมีสัดส่วนระดับการศึกษาสูงกว่าแรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่แรงงานไทยมีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในขณะที่ระดับการศึกษาของแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ คือ ระดับประถมศึกษา ซึ่งลักษณะการจ้างงานในฝ่ายผลิตของโรงงานสิ่งทอ ไม่จำเป็นต้องใช้แรงงานที่มีการศึกษา โดยอาศัยเพียงแต่ประสบการณ์และการทำงาน ทำให้ระดับการศึกษาของแรงงานทั้งแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวอยู่ในระดับที่ไม่สูง เมื่อจำแนกสัดส่วนตามกลุ่มของแรงงาน พบว่าในกลุ่มแรงงานไทย จบประถมศึกษา จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 จบมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 จบมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 และจบปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 รวม 200 คน และในกลุ่มแรงงานต่างด้าว จบประถมศึกษา จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 จบมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และไม่ได้เรียน จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รวม 200 คน ดังแสดงตารางที่ 4.3

4.1.4 ความสามารถในการพูดภาษาไทย

ตารางที่ 4.4 ความสามารถในการพูดภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

ความสามารถ ในการพูดภาษาไทย	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อย	0	0	52	26.0
พอใช้	3	1.5	145	72.5
ดี	21	10.5	3	1.5
ดีมาก	176	88.0	0	0
รวม	200	100.0	200	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

ความสามารถในการพูดภาษาไทยของแรงงานโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาไทยของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวมียลักษณะสัดส่วนตรงกันข้าม เมื่อจำแนกสัดส่วนตามกลุ่มแรงงาน ในกลุ่มแรงงานไทยสามารถพูดภาษาไทยพอใช้ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 สามารถพูดภาษาไทยดี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และสามารถพูดภาษาไทยดีมาก จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 88 รวม 200 คน และในกลุ่มแรงงานต่างด้าวสามารถพูดภาษาไทยได้น้อยจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 สามารถพูดภาษาไทยพอใช้จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 และสามารถพูดภาษาไทยดี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 รวม 200 คน ดังแสดงตารางที่ 4.4

4.1.5 ความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ตารางที่ 4.5 ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

ความสามารถ ในการอ่านภาษาไทย	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อย	0	0	141	70.5
พอใช้	7	3.5	59	29.5
ดี	55	27.5	0	0
ดีมาก	138	69.0	0	0
รวม	200	100.0	200	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของแรงงาน โรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวมียลักษณะสัดส่วนตรงกันข้าม เนื่องจากว่าแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่เป็นสัญชาติพม่า โดยส่วนใหญ่สามารถสื่อสารโดยการอ่านภาษาไทยได้ในระดับพอใช้ เมื่อจำแนกสัดส่วนตามกลุ่มของแรงงาน ในกลุ่มแรงงานไทยสามารถอ่านภาษาไทยพอใช้ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 สามารถอ่านภาษาไทยดี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และสามารถอ่านภาษาไทยดีมาก จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 69.0 รวม 200 คน และในกลุ่มแรงงานต่างด้าวสามารถอ่านภาษาไทยได้น้อย จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 และสามารถอ่านภาษาไทยพอใช้ จำนวน 59 คน รวม 200 คน ดังแสดงตารางที่ 4.5

4.1.6 ความสามารถในการเขียนภาษาไทย

ตารางที่ 4.6 ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

ความสามารถ ในการเขียนภาษาไทย	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อย	0	0	176	88.4
พอใช้	6	3.0	23	11.6
ดี	94	47.0	0	0
ดีมาก	100	50.0	0	0
รวม	200	100.0	199	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของแรงงานโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวมียลักษณะสัดส่วนตรงกันข้าม เนื่องจากว่าแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่เป็นสัญชาติพม่า โดยส่วนใหญ่สามารถสื่อสารโดยการเขียนภาษาไทยได้เพียงเล็กน้อย เมื่อจำแนกสัดส่วนตามกลุ่มของแรงงาน พบว่า ในกลุ่มแรงงานไทยสามารถเขียนภาษาไทยพอใช้ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 สามารถเขียนภาษาไทยดี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 และสามารถเขียนภาษาไทยดีมาก จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รวม 200 คน และในกลุ่มแรงงานต่างด้าวสามารถเขียนภาษาไทยได้น้อย จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 88.4 และสามารถเขียนภาษาไทยพอใช้ จำนวน 23 คน รวม 199 คน ดังแสดงตารางที่ 4.6

4.1.7 ที่พักอาศัยปัจจุบัน

ตารางที่ 4.7 ที่พักอาศัยปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

ที่พักอาศัยปัจจุบัน	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บ้านของตนเอง	25	12.5	0	0
อาศัยกับครอบครัว/ญาติ	51	25.5	1	0.5
บ้านเช่า/หอพัก	103	51.5	198	99.0
ที่พักสวัสดิการ	21	10.5	1	0.5
รวม	200	100.0	200	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

ที่พักอาศัยปัจจุบันของแรงงานโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่าการพักอาศัยของแรงงานทั้งแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่พักอาศัยบ้านเช่า หรือหอพัก เนื่องจากว่าแรงงานไทยไม่ใช่คนในพื้นที่ และแรงงานต่างด้าวเป็นผู้ลี้ภัยอพยพถิ่นฐาน ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง แต่ความเหลื่อมล้ำในการจ้างงานระหว่างสองแรงงานในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่า บางโรงงานสิ่งทอ แรงงานไทยได้รับสวัสดิการที่พักสวัสดิการ ในขณะที่แรงงานต่างด้าวไม่ได้รับสวัสดิการนี้ เมื่อจำแนกสัดส่วนตามของกลุ่มแรงงาน พบว่า ในกลุ่มแรงงานไทยอาศัยบ้านของตนเอง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 อาศัยกับครอบครัว/ญาติ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 บ้านเช่า/หอพัก จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 และ อาศัยที่ที่พักสวัสดิการ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 รวม 200 คน และในกลุ่มแรงงานต่างด้าว อาศัยกับครอบครัว/ญาติ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 บ้านเช่า/หอพัก จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 99.0 และ อาศัยที่ที่พักสวัสดิการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 รวม 200 คน ดังแสดงตารางที่ 4.7

4.1.8 การเดินทางมาทำงาน

ตารางที่ 4.8 การเดินทางมาทำงานของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

การเดินทางมาทำงาน	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เดิน	2	1.0	13	6.5
รถจักรยานยนต์ส่วนตัว	127	63.5	60	30.2
รถยนต์ส่วนตัว	2	1.0	1	0.5
รถสวัสดิการของโรงงาน	66	33.0	101	50.8
จักรยาน	3	1.5	24	12.1
รวม	200	100.0	200	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

การเดินทางของแรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่า สัดส่วนการเดินทางมาทำงานส่วนใหญ่ของแรงงานไทย ใช้รถจักรยานยนต์ส่วนตัว เนื่องจากแรงงานไทยสามารถทำธุรกรรมในการซื้อรถจักรยานยนต์ได้ ในขณะที่แรงงานต่างด้าวมีความยุ่งยากในขั้นตอนการทำธุรกรรมดังกล่าว อีกทั้งโรงงานสิ่งทอจะมีสวัสดิการรถรับส่ง ทำให้แรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่เดินทางโดยรถสวัสดิการของโรงงาน เมื่อจำแนกสัดส่วนตามกลุ่มของแรงงาน พบว่าในกลุ่มแรงงานไทยเดินทางมาทำงานโดยการเดิน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 รถจักรยานยนต์ส่วนตัว จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 63.5 รถยนต์ส่วนตัว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 รถสวัสดิการโรงงานจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 และรถจักรยาน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 รวม 200 คนและในกลุ่มแรงงานต่างด้าว เดินทางมาทำงานโดยการเดิน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 รถจักรยานยนต์ส่วนตัวจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 รถยนต์ส่วนตัว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 รถสวัสดิการโรงงาน จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 และจักรยาน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 รวม 200 คน ดังแสดงตารางที่ 4.8

4.1.9 ตำแหน่งงานปัจจุบัน

ตารางที่ 4.9 ตำแหน่งงานปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

ตำแหน่งงานปัจจุบัน	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พนักงานฝ่ายผลิต	188	94.0	200	100.0
พนักงานฝ่ายธุรการ	2	2.0	0	0
หัวหน้างาน	8	4.0	0	0
รวม	200	100.0	200	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

ตำแหน่งงานปัจจุบันของแรงงาน โรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่า แรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ทำงานตำแหน่ง พนักงานฝ่ายผลิต เนื่องจากไม่ต้องใช้คุณวุฒิทางการศึกษา โดยพบว่ามีแรงงานไทยทำงานในตำแหน่งพนักงานฝ่ายผลิต จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 94.0 และแรงงานต่างด้าวทำงานในตำแหน่งพนักงานฝ่ายผลิต จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนในตำแหน่งงานระดับหัวหน้างานพบว่าเป็นแรงงานไทย เนื่องจากได้รับความไว้วางใจจากนายจ้าง และสามารถสื่อสารกันได้ชัดเจนกว่าแรงงานต่างด้าว ดังแสดงตารางที่ 4.9

4.1.10 สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ตารางที่ 4.10 สถานที่ทำงานปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

สถานที่ทำงานปัจจุบัน	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด	39	19.5	25	12.5
บริษัทภักยาลำพูน จำกัด	30	15.0	26	13.0
บริษัทวาทักลำพูน จำกัด	30	15.0	25	12.5
บริษัทอินทิเมทแพชั่น จำกัด	30	15.0	19	9.5
บริษัทโนซากิแอฟเพอเรล จำกัด	20	10.0	13	6.5
บริษัทไทยสปอร์ตคาร์เม้นท์ จำกัด	19	9.5	39	19.5
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ธวัชชัย	11	5.5	23	11.5
บริษัทเอ็มอินประเทศไทย จำกัด	11	5.5	0	0
บริษัทเอส พี อินดัสทรี จำกัด	10	5.0	15	7.5
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภัทรมน	0	0	15	7.5
รวม	200	100.0	200	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

สถานที่ทำงานปัจจุบันของแรงงานโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน มีทั้งหมดจำนวน 12 โรงงาน โดยได้ทำการสอบถามข้อมูลโรงงานสิ่งทอ จำนวน 10 โรงงาน ซึ่งโรงงานที่มีทำเลที่ตั้งในเขตนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดลำพูน มีจำนวน 3 โรงงาน ได้แก่ บริษัทอินทิเมทแพชั่น จำกัด บริษัทโนซากิแอฟเพอเรล จำกัด และบริษัทไทยสปอร์ตคาร์เม้นท์ จำกัด ที่เหลือจำนวน 7 โรงงาน มีทำเลที่ตั้งในจังหวัดลำพูน จากการสอบถามพบว่าส่วนใหญ่เป็นโรงงานสิ่งทอขนาดใหญ่ จำนวน 6 โรงงาน คือ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด บริษัทภักยาลำพูน จำกัด บริษัทวาทักลำพูน จำกัด บริษัทอินทิเมทแพชั่น จำกัด บริษัทโนซากิแอฟเพอเรล จำกัด และ บริษัทไทยสปอร์ตคาร์เม้นท์ จำกัด ที่เหลืออีกจำนวน 4 โรงงาน เป็นโรงงานสิ่งทอขนาดเล็ก ดังแสดงตารางที่ 4.10

4.1.11 การมีประสบการณ์ทำงานก่อนสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ตารางที่ 4.11 การมีประสบการณ์ทำงานก่อนสถานที่ทำงานปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างในโรงงาน
สิ่งทอ จังหวัดลำพูน

ประสบการณ์การทำงาน	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มี	126	63.0	149	74.5
ไม่มี	74	37.0	51	25.5
รวม	200	100.0	200	100.0

ที่มา: จากการสำรวจ

การมีประสบการณ์ก่อนสถานที่ทำงานปัจจุบัน พบว่า แรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวมี่ประสบการณ์ก่อนสถานที่ทำงานปัจจุบัน เนื่องจากโรงงานสิ่งทอขนาดใหญ่ มีความต้องการแรงงานที่มีประสบการณ์และมีความชำนาญในการทำงาน เมื่อจำแนกสัดส่วนตามกลุ่มแรงงานพบว่าในกลุ่มแรงงานไทย มีประสบการณ์การทำงานจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0 และไม่มีประสบการณ์จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 จำนวน รวม 200 คน และในกลุ่มแรงงานต่างด้าวมี่ประสบการณ์การทำงานจำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 74.5 และไม่มีประสบการณ์จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 รวม 200 คน ดังแสดงตารางที่ 4.11

4.1.12 ประสิทธิภาพการทำงานก่อนสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ตารางที่ 4.12 ประสิทธิภาพการทำงานก่อนสถานที่ทำงานปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างในโรงงาน
สิ่งทอ จังหวัดลำพูน

ประสิทธิภาพการทำงาน	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พนักงานฝ่ายผลิต	105	83.0	41	28.0
พนักงานฝ่ายธุรการ	15	12.0	4	2.0
รับจ้างงานก่อสร้าง	1	1.0	20	13.0
รับจ้างทั่วไป	4	3.0	83	56.0
ไม่ได้ระบุ	1	1.0	1	1.0
รวม	126	100.0	149	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

การมีประสิทธิผลการทำงานของแรงงานโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่าแรงงานไทย มีประสิทธิผลการทำงานในสัดส่วนที่มากที่สุด คือ เคยทำงานในตำแหน่งพนักงานโรงงาน จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 83.0 จากจำนวนแรงงานมีประสิทธิผลการทั้งหมด 126 คน และแรงงานต่างด้าว มีประสิทธิผลการทำงานในสัดส่วนที่มากที่สุด คือ เคยทำงานรับจ้างทั่วไป จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมาคือ เคยเป็นพนักงานฝ่ายผลิต จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 จากจำนวนแรงงานมีประสิทธิผลการทั้งหมด 149 คน ดังแสดงตารางที่ 4.12 จะเห็นว่าแรงงานทั้งแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่มีประสิทธิผลการในการทำงานโรงงาน ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้นว่า โรงงานสิ่งทอขนาดใหญ่ต้องการมีความต้องการแรงงานที่มี ประสิทธิภาพและความชำนาญ

4.1.13 ประสิทธิภาพการทำงานในโรงงานสิ่งทอ

ตารางที่ 4.13 ประสิทธิภาพการทำงานโรงงานสิ่งทอของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ
จังหวัด ลำพูน

ประสิทธิภาพ การทำงานโรงงานสิ่งทอ	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มี	62	31.0	41	20.5
ไม่มี	138	69.0	159	79.5
รวม	200	100.0	200	100.0

ที่มา: จากการสำรวจ

การมีประสิทธิผลการทำงานในโรงงานสิ่งทอ ของแรงงานโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่าแรงงานไทยมีประสิทธิผลการทำงานในโรงงานสิ่งทอ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 และไม่เคยมีประสิทธิผลการทำงานในโรงงานสิ่งทอ จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 69.0 รวม 200 คน และแรงงานต่างด้าวมียุทธการการทำงานในโรงงานสิ่งทอ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 และไม่เคยมีประสิทธิผลการทำงานในโรงงานสิ่งทอ จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 รวม 200 คน ดังแสดงตารางที่ 4.13

4.1.14 สถานภาพการจ้างงานในปัจจุบัน

ตารางที่ 4.14 สถานภาพการจ้างงานในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างใน โรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

สถานภาพการจ้างงาน	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลูกจ้างรายวัน	126	63.0	196	98.5
ลูกจ้างรายเดือน	74	37.0	3	1.5
รวม	200	100.0	199	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

สถานภาพการจ้างงาน ในปัจจุบันของแรงงานโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีสถานภาพการจ้างงานเป็นลูกจ้างรายวัน ซึ่งอัตราค่าจ้างของโรงงาน เป็นไปตามกฎระเบียบอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ที่มีการประกาศให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 เป็นต้นมา โดยจังหวัดลำพูน มีอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ 163 บาทต่อวัน เมื่อจำแนกสัดส่วนตามกลุ่มของแรงงาน พบว่าในกลุ่มแรงงานไทย มีสถานภาพเป็นลูกจ้างรายวันจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 63 และลูกจ้างรายเดือนจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 รวม 200 คน และในกลุ่มแรงงานต่างด้าว มีสถานภาพเป็นลูกจ้างรายวัน จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 98.5 และลูกจ้างรายเดือนจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 รวม 200 คน จะเห็นได้ว่าแรงงานทั้งสองจะมีสัดส่วนในการเป็นลูกจ้างรายวันมากกว่าลูกจ้างรายเดือน เนื่องจากว่าโรงงานจะจ้างแรงงานที่ทำงานในฝ่ายการผลิตเป็นลูกจ้างรายวัน ดังแสดงตารางที่ 4.14

4.1.15 การทำงานล่วงเวลา

ตารางที่ 4.15 การทำงานล่วงเวลาของกลุ่มตัวอย่างโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

การทำงานล่วงเวลา	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำ	145	72.5	168	84.0
ไม่ทำ	55	27.5	32	16.0
รวม	200	100.0	199	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

การทำงานล่วงเวลาของแรงงานโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่า โรงงานสิ่งทอขนาดใหญ่ให้แรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวทำงานล่วงเวลา แต่ในโรงงานสิ่งทอขนาดเล็กบางโรงงานไม่มีการให้แรงงานทำงานล่วงเวลา เนื่องจากประสบปัญหาสถานะเศรษฐกิจ เมื่อจำแนกสัดส่วนตามกลุ่มของแรงงานพบว่า ในกลุ่มแรงงานไทย มีการทำงานล่วงเวลา จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 และไม่ทำงานล่วงเวลา จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 รวม 200 คน และในกลุ่มแรงงานต่างด้าว มีการทำงานล่วงเวลา จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 84.0 และไม่ทำงานล่วงเวลา จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 รวม 200 คน ดังแสดงตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.16 ความเสี่ยงจากการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

ความเสี่ยงจากการปฏิบัติงาน	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มี	5	2.5	1	0.5
ไม่มี	195	97.5	199	99.5
รวม	200	100.0	200	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

ความเสี่ยงจากการปฏิบัติงานของแรงงานในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่าการปฏิบัติงานของโรงงานสิ่งทอไม่มีความเสี่ยงจากการปฏิบัติงาน เมื่อจำแนกสัดส่วนตามกลุ่มของ

แรงงาน พบว่าในกลุ่มแรงงานไทย ไม่มีความเสี่ยงจากการปฏิบัติงาน จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 97.5 และในกลุ่มแรงงานต่างด้าว ไม่มีความเสี่ยงจากการปฏิบัติงาน จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 99.5 ดังแสดงตารางที่ 4.16 เนื่องจากโรงงานสิ่งทอทั้ง 10 โรงงาน มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายและความเสี่ยงจากการปฏิบัติงานให้กับแรงงาน ในส่วนข้อมูลความเสี่ยงจากการปฏิบัติงานของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว พบว่า เป็นความเสี่ยงต่อสารเคมีสำหรับการย้อมสีผ้า โดยจะพบกับแรงงานที่มีความรับผิดชอบในการย้อมสีผ้า

4.1.17 ค่าตอบแทนเบี่ยขยัน

ตารางที่ 4.17 ค่าตอบแทนเบี่ยขยันของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

ค่าตอบแทนเบี่ยขยัน	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับค่าตอบแทนเบี่ยขยัน	64	32.0	28	14.0
ไม่ได้รับค่าตอบแทนเบี่ยขยัน	136	68.0	172	86.0
รวม	200	100.0	200	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

ค่าตอบแทนเบี่ยขยันของแรงงาน โรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน คือ การให้ค่าผลตอบแทนอื่น ๆ นอกเหนือจากค่าจ้างประจำ โดยดูจากผลการปฏิบัติงาน ความสม่ำเสมอและความเอาใจใส่ในการทำงาน เมื่อจำแนกตามสัดส่วนของกลุ่มแรงงาน พบว่า ในกลุ่มแรงงานไทยได้รับค่าตอบแทนเบี่ยขยัน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 และไม่ได้รับค่าตอบแทนเบี่ยขยัน จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 68.0 รวม 200 คน และในกลุ่มแรงงานต่างด้าว ได้รับค่าตอบแทนเบี่ยขยัน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และไม่ได้รับค่าตอบแทนเบี่ยขยัน จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 86.0 รวม 200 คน จะเห็นได้ว่าแรงงานไทยได้รับค่าตอบแทนเบี่ยขยันในสัดส่วนที่มากกว่าแรงงานต่างด้าว เนื่องจากนายจ้างคนไทยยอมให้ความสำคัญต่อแรงงานไทยมากกว่าแรงงานต่างด้าว ตรงนี้ทำให้มองเห็นถึงความเหลื่อมล้ำในการจ้างงานระหว่างแรงงานทั้งสองฝ่าย ดังแสดงตารางที่ 4.17

4.1.18 ค่าตอบแทนล่วงเวลา

ตารางที่ 4.18 ค่าตอบแทนล่วงเวลาของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

ค่าตอบแทนล่วงเวลา	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับค่าตอบแทนล่วงเวลา	145	72.5	168	84.0
ไม่ได้รับค่าตอบแทนล่วงเวลา	55	27.5	32	16.0
รวม	200	100.0	200	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

ค่าตอบแทนล่วงเวลาของแรงงาน โรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน เมื่อจำแนกตามสัดส่วนของกลุ่มแรงงาน พบว่า ในกลุ่มแรงงานไทยรับค่าตอบแทนล่วงเวลา จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 และไม่ได้รับค่าตอบแทนล่วงเวลา จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 รวม 200 คน และในกลุ่มแรงงานต่างด้าวรับค่าตอบแทนล่วงเวลา จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 84.0 และไม่ได้รับค่าตอบแทนล่วงเวลา จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 รวม 200 คน ในส่วนของแรงงานที่ไม่ได้รับค่าตอบแทนล่วงเวลานั้น เนื่องจากโรงงานสิ่งทอขนาดเล็กงดการทำงานล่วงเวลาของแรงงาน เนื่องจากประสบปัญหาสถานะเศรษฐกิจ ดังแสดงตารางที่ 4.18

4.1.19 ค่าตอบแทนโบนัส

ตารางที่ 4.19 ค่าตอบแทนโบนัสของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

ค่าตอบแทนโบนัส	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับค่าตอบแทนโบนัส	69	34.5	54	27.0
ไม่ได้รับค่าตอบแทนโบนัส	131	65.5	146	73.0
รวม	200	100.0	200	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

ค่าตอบแทนโบนัสของแรงงานโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่า โรงงานสิ่งทอส่วนใหญ่ประสบปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ ทำให้มีเพียงโรงงานสิ่งทอขนาดใหญ่จำนวน 2 โรงงานเท่านั้นที่มีสวัสดิการค่าตอบแทนโบนัสแก่แรงงาน โดยแรงงานไทยได้รับค่าตอบแทนโบนัส จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 ไม่ได้รับค่าตอบแทนโบนัส จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 และแรงงานต่างด้าวได้รับค่าตอบแทนโบนัส จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 ดังแสดงตารางที่ 4.19

4.1.20 สวัสดิการอื่น ๆ ที่ได้รับ

ตารางที่ 4.20 สวัสดิการอื่น ๆ ที่ได้รับจากโรงงานของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

สวัสดิการอื่น ๆ ที่ได้รับ	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้ำดื่ม	200	100.0	200	100.0
อาหารกลางวัน	129	64.5	139	69.5
รถรับส่ง	146	73.0	143	71.5
ที่พักอาศัย	31	15.5	0	0
ห้องพยาบาล	129	64.5	139	69.5
ชุดทำงาน	141	70.5	139	69.5
อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยในการทำงาน	197	98.5	200	100.0
เงินทดแทนจากกองทุนทดแทน	128	64.0	139	69.5
การขึ้นทะเบียนใบอนุญาตการทำงาน ของแรงงานต่างด้าว	0	0	199	99.5

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ข้อมูลสวัสดิการอื่น ๆ ที่ได้รับจากโรงงานของแรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่า โรงงานสิ่งทอจำนวนทั้ง 10 โรงงานมีสวัสดิการเบื้องต้นอื่น ๆ ให้แก่แรงงาน ได้แก่ น้ำดื่ม สำหรับแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 และอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยในการทำงาน สำหรับแรงงานไทยจำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 98.5 และแรงงานต่างด้าวจำนวน

200 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในส่วนสวัสดิการอาหารกลางวัน สวัสดิการรถรับส่ง สวัสดิการที่พักอาศัย สวัสดิการชุดทำงาน และสวัสดิการเงินทดแทนจากกองทุนทดแทน จะพบในโรงงานสิ่งทอขนาดใหญ่ที่มีการจัดหาสวัสดิการเหล่านี้ให้กับแรงงาน ดังตารางแสดงที่ 4.20

4.1.21 การออมเงิน

ตารางที่ 4.21 การออมเงินของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

การออมเงิน	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีการออมเงิน	134	67.0	143	72.2
ไม่มีการออมเงิน	66	33.0	55	27.8
รวม	200	100.0	200	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

การออมเงินของแรงงาน โรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่าจากสภาวะการทำงานปัจจุบัน แรงงานส่วนใหญ่มีการออมเงิน แรงงานไทยมีการออมเงิน จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 ไม่มีการออมเงิน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 รวม 200 คน และแรงงานต่างด้าวมีการออมเงิน จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 72.2 และไม่มีการออมเงิน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 รวม 200 คน ดังแสดงตารางที่ 4.21

4.1.22 วัตถุประสงค์ของการออมเงิน

ตารางที่ 4.22 วัตถุประสงค์ของการออมเงินของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

วัตถุประสงค์ของการออมเงิน	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ส่งไปให้ครอบครัว	63	47.0	119	83.22
ฝากธนาคาร	65	48.5	6	4.2
ส่งให้ครอบครัวและฝากธนาคาร	2	1.5	0	0
เพื่อการลงทุน	2	1.5	4	2.8
เก็บไว้ใช้จ่ายฉุกเฉิน	1	0.7	4	2.8
ไม่ระบุ	1	0.7	10	6.9
รวม	134	100.0	143	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

วัตถุประสงค์การออมเงินของแรงงานโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่า แรงงานต่างด้าว มีสัดส่วนการออมเงินที่มากกว่าแรงงานไทย โดยมีวัตถุประสงค์คือ ส่งเงินไปให้ครอบครัว เหตุที่แรงงานไทยมีการออมเงินน้อย เนื่องจากแรงงานไทยส่วนใหญ่ มีภาระหนี้สินต่อเดือนสูง เช่น การผ่อนชำระหนี้ต่าง ๆ ในแต่ละรายเดือน เมื่อจำแนกสัดส่วนตามกลุ่มของแรงงาน พบว่าในกลุ่มแรงงานไทย มีการออมเงินโดยการฝากธนาคารเป็นสัดส่วนสูงสุด จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมาคือ ส่งไปให้ครอบครัว จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 และในกลุ่มแรงงานต่างด้าว มีการออมเงินโดยการส่งไปให้ครอบครัว จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 83.22 รองลงมาคือ ฝากธนาคาร จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 ดังแสดงตารางที่ 4.22

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าจ้างและผลตอบแทนอื่น ๆ จากการทำงาน

4.2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าจ้างและผลตอบแทนอื่น ๆ จากการทำงาน

ข้อมูลเกี่ยวกับค่าจ้างและผลตอบแทนอื่น ๆ จากการทำงานของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว ในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน ดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าจ้างและผลตอบแทนอื่น ๆ จากการทำงาน

ค่าจ้างและผลตอบแทนอื่น ๆ จากการทำงาน	จำนวน (คน)		ค่าต่ำสุด		ค่าสูงสุด		ค่าเฉลี่ย	
	แรงงานไทย	แรงงานต่าง ด้าว	แรงงานไทย	แรงงานต่าง ด้าว	แรงงานไทย	แรงงานต่าง ด้าว	แรงงานไทย	แรงงานต่าง ด้าว
ข้อมูลการทำงาน								
จำนวนวันทำงาน (วัน/ สัปดาห์)	200	200	6	6	6	6	6.0	6.0
จำนวนชั่วโมงทำงาน (ชั่วโมง/สัปดาห์)	200	200	48	48	48	48	48.00	48.0
จำนวนชั่วโมงการทำงาน ล่วงเวลา (ชั่วโมง/สัปดาห์)	145	168	1.0	1.0	15.0	15.0	9.7379	8.351
ข้อมูลค่าจ้างและ ผลตอบแทนอื่น ๆ จากการทำงาน								
เงินเดือน (บาท/เดือน)	200	200	3000	3000	9000	6500	4486.85	4286.97
เบี้ยขยัน (บาท/เดือน)	64	28	100	100	500	500	275.33	271.43
ค่าล่วงเวลา (บาท/เดือน)	145	168	200	480	3300	2400	1181.39	1016.60
โบนัส (บาท/ปี)	69	54	3888	3888	7500	6500	4116.23	3912.0

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.23 พบว่าข้อมูลการทำงานของผู้กรอกแบบสอบถามแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว จำนวน 400 คน มีค่าเฉลี่ยจำนวนวันทำงาน 6 วัน/สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยจำนวนชั่วโมงทำงาน 48 ชั่วโมง/สัปดาห์ ส่วนจำนวนชั่วโมงการทำงานล่วงเวลาเฉลี่ยในกลุ่มแรงงานไทย มีค่าเฉลี่ย 9.7379 ชั่วโมง/สัปดาห์ และในกลุ่มแรงงานต่างด้าว มีค่าเฉลี่ย 8.351 ชั่วโมง/สัปดาห์

ข้อมูลค่าจ้างและผลตอบแทนอื่น ๆ จากการทำงานของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว จำนวน 400 คน เมื่อจำแนกตามสัดส่วนของกลุ่มแรงงานพบว่า แรงงานไทยมีค่าเฉลี่ยเงินเดือน จำนวน 4,486.85 บาท/เดือน และแรงงานต่างด้าวมียค่าเฉลี่ยเงินเดือน จำนวน 4,286.97 บาท/เดือน ในส่วนเบี่ยขัณฑ์ พบว่า แรงงานไทยได้รับเบี่ยขัณฑ์จำนวน 64 คน มีค่าเฉลี่ยเบี่ยขัณฑ์จำนวน 275.33 บาท/เดือน และแรงงานต่างด้าวได้รับเบี่ยขัณฑ์จำนวน 28 คน มีค่าเฉลี่ยเบี่ยขัณฑ์จำนวน 271.43 บาท/เดือน ในส่วนค่าล่วงเวลาพบว่า แรงงานไทยได้รับค่าล่วงเวลาจำนวน 145 คน มีค่าเฉลี่ยค่าล่วงเวลาจำนวน 1,181.39 บาท/เดือน และแรงงานต่างด้าวได้รับค่าล่วงเวลาจำนวน 168 คน มีค่าเฉลี่ยค่าล่วงเวลาจำนวน 1,016.60 บาท/เดือน ในเรื่องค่าตอบแทนโบนัส พบว่า แรงงานไทยได้รับโบนัส จำนวน 69 คน มีค่าเฉลี่ยโบนัส จำนวน 4,116.23 บาท/เดือน และแรงงานต่างด้าวได้รับโบนัส จำนวน 54 คน มีค่าเฉลี่ยโบนัส จำนวน 3,912 บาท/เดือน

จากการเปรียบเทียบข้อมูลค่าจ้างและผลตอบแทนอื่น ๆ จากการทำงานของแรงงาน จะเห็นได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้วแรงงานไทยจะได้รับค่าจ้างและผลตอบแทนอื่น ๆ จากการทำงานของแรงงานเป็นจำนวนเงินที่มากกว่าแรงงานต่างด้าว ทั้งนี้อาจด้วยเนื่องการเลือกปฏิบัติของนายจ้างที่มีการให้ความสำคัญของการปฏิบัติของแรงงานไทยมากกว่าแรงงานต่างด้าว

4.2.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของตอบแทนจากการทำงานของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

การศึกษาค่าตอบแทนจากการทำงานของแรงงาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของผลตอบแทนจากการทำงานของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

เพื่อเปรียบเทียบค่าตอบแทนจากการทำงาน โดยใช้สมการถดถอยเชิงเส้นพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาว่าผลตอบแทนของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว มีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้รูปแบบสมการเชิงเส้น คือ

$$\text{Ln}(\text{Wage}) = \beta_0 + \beta_1x_1 + \beta_2x_2 + \beta_3x_3 + \beta_4x_4 + \beta_5x_5 + \beta_6x_6 + u$$

ตัวแปรตาม

Wage คือ ค่าจ้างที่เป็นตัวเงินที่แรงงานได้รับ

ตัวแปรอิสระ

X_1 คือ เพศของแรงงาน (Male) โดย เพศชาย = 1, เพศหญิง = 0

X_2 คือ อายุของแรงงาน (Age)

X_3 คือ สัญชาติของแรงงาน (Migrant)

โดยแรงงานต่างด้าว = 1 , แรงงานไทย = 0

X_4 คือ การศึกษาของแรงงาน ทำเป็นตัวแปรหุ่น ดังนี้

1 = ประถม (Elementary = 1 : ระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา, 0 : ไม่ใช่ระดับการศึกษาประถมศึกษา)

2 = มัธยมศึกษาตอนต้น (Secondary = 1 : ระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น, 0 : ไม่ใช่ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น)

3 = มัธยมศึกษาตอนปลาย (High school = 1 : ระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย, 0 : ไม่ใช่ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย)

4 = ปริญญาตรี (University = 1 : ระดับการศึกษาปริญญาตรี, 0 : ไม่ใช่ระดับการศึกษาปริญญาตรี)

5 = ถ้าไม่ได้เรียนทุกตัวแปรจะเป็น 0

X_5 คือ อายุการทำงานของแรงงาน (Experience)

X_6 คือ ลักษณะการทำงาน ซึ่งมีเฉพาะผู้ปฏิบัติงานประจำ ดังนั้นตัวแปรนี้จะไม่นำมาใช้

X_7 คือ ความเสี่ยงจากการทำงาน (Risk of work) โดย 1 = มี, 0 = ไม่มี

จากการวิเคราะห์การถดถอยของข้อมูลค่าตอบแทนของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน ด้วยรูปแบบเชิงเส้น โดยนำตัวแปรอิสระเข้าสมการ แบบวิธี Stepwise จะได้เส้นสมการถดถอยที่เหมาะสมที่ใช้ประมาณค่าตอบแทนของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 คือ

$$\begin{aligned} \text{Ln(Wage)} = & 8.390 + 0.043\text{Ln(Male)} + 0.082\text{Ln(Secondary)} + 0.2963\text{Ln(University)} \\ & + 0.006\text{Ln(Experience)} - 0.019\text{Ln(Migrant)} \end{aligned}$$

$$N = 400, R^2_{\text{adj}} = .873, \text{SSE} = .251, F = 236.588, \text{sig. } F = .000$$

โดยสามารถอธิบายสมการได้ว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีตัวแปรอิสระที่มีผลต่อค่าตอบแทนของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน คือ เพศ ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ระดับการศึกษาปริญญาตรี อายุการทำงาน และสัญชาติ ซึ่งตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับค่าตอบแทน คิดเป็นร้อยละ 93.6 และตัวแปรอิสระทั้งหลายในสมการนี้สามารถอธิบายความผันแปรของค่าตอบแทนได้ คิดเป็นร้อยละ 87.3 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณค่าเท่ากับ 0.251 โดยที่ตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีผลต่อค่าตอบแทน เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

- อายุการทำงาน เป็นตัวแปรที่มีผลต่อค่าตอบแทนของแรงงานมากที่สุด โดยมีค่ามาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.708 และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.006 ซึ่งมีความสัมพันธ์กับค่าตอบแทนในทิศทางเดียวกัน อธิบายได้ว่าเมื่อกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่น ๆ ในสมการมีค่าคงที่แล้ว ถ้าอายุการทำงานเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้ค่าตอบแทนเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันร้อยละ 0.6

- ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น เป็นตัวแปรที่มีผลต่อค่าตอบแทนของแรงงานรองลงมา โดยมีค่ามาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.333 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.082 ซึ่งมีความสัมพันธ์กับค่าตอบแทนในทิศทางเดียวกัน อธิบายได้ว่าเมื่อกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่น ๆ ในสมการมีค่าคงที่แล้ว ถ้าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จะทำให้ตอบแทนเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.2

- ระดับการศึกษาปริญญาตรี เป็นตัวแปรที่มีผลต่อค่าตอบแทนของแรงงานอันดับสาม โดยมีค่ามาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.291 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.296 ซึ่งมีความสัมพันธ์กับค่าตอบแทนในทิศทางเดียวกัน อธิบายได้ว่าเมื่อกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่น ๆ ในสมการมีค่าคงที่แล้ว ถ้าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จะทำให้ตอบแทนเพิ่มขึ้นร้อยละ 29.6

- เพศ เป็นตัวแปรที่มีผลต่อค่าตอบแทนของแรงงานอันดับสี่ โดยมีค่ามาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.184 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.043 ซึ่งมีความสัมพันธ์กับค่าตอบแทนในทิศทางเดียวกัน อธิบายได้ว่าเมื่อกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่น ๆ ในสมการมีค่าคงที่แล้ว ถ้าเป็นผู้ชาย จะทำให้ค่าตอบแทนเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3

- สัญชาติ เป็นเป็นตัวแปรที่มีผลต่อค่าตอบแทนของแรงงานอันดับที่ห้า โดยมีค่ามาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ -0.085 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ -0.019 อธิบายได้ว่าถ้าเป็นแรงงานต่างด้าว แล้วจะมีผลต่อค่าตอบแทนในทางลบ คือความสัมพันธ์กับค่าตอบแทนเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม โดยแรงงานต่างด้าวจะได้รับค่าตอบแทนน้อยกว่าแรงงานไทย

จากผลการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่าแรงงานที่มีประสบการณ์การทำงานและมีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป จะมีความชำนาญในการปฏิบัติงาน ทำให้ได้ผลผลิตที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น จะส่งผลต่อการรับค่าจ้างที่มากขึ้น อีกทั้งพบว่าแรงงานชาย จะมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่ได้มาซึ่งผลผลิตที่มีประสิทธิผลมากกว่าแรงงานหญิง ส่งผลให้แรงงานชายได้รับค่าจ้างมากกว่าแรงงานหญิง และสุดท้ายพบว่าความแตกต่างของสัญชาติ ส่งผลต่อการได้รับค่าจ้างของแรงงาน โดยหากเป็นแรงงานต่างด้าวจะได้รับค่าจ้างน้อยกว่าแรงงานไทย แสดงให้เห็นถึงการเลือกปฏิบัติของนายจ้าง โดยแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ก็ยินยอมที่จะรับค่าจ้างน้อยกว่า อันอาจเนื่องมาจากความจำเป็นในการดำรงชีพจากการอพยพย้ายถิ่นฐาน

4.3 ปัญหาและอุปสรรคจากการทำงาน

ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคจากการทำงานของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว ในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน โดยแบ่งปัญหาออกเป็น 3 ส่วน คือ ปัญหาจากนายจ้าง ปัญหาจากเพื่อนร่วมงาน และปัญหาจากการทำงาน ดังแสดงในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ปัญหาและอุปสรรคจากการทำงานของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

ปัญหาและอุปสรรคจากการทำงาน	แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปัญหาจากนายจ้าง				
1. ค่าแรง/เงินเดือน/ค่าล่วงเวลา ไม่เหมาะสมกับปริมาณงาน	25	12.5	45	22.5
2. ไม่มีความยุติธรรมในการประเมินผลการทำงาน	15	7.5	34	17.0
3. นายจ้างไม่ช่วยแก้ปัญหา หรือให้ความช่วยเหลือแนะนำในการปฏิบัติงาน	5	2.5	18	9.0
4. ไม่ได้รับการยอมรับ หรือไว้วางใจจากนายจ้าง	6	3.0	15	7.5
5. นายจ้างไม่ใส่ใจต่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง	1	0.5	7	3.5
6. มีปัญหาด้านการสื่อสารกับนายจ้าง	2	1.0	38	19.0
ปัญหาจากเพื่อนร่วมงาน				
1. ไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน	2	1.0	28	14.0
2. เพื่อนร่วมงานไม่มีความสนิทสนม ไม่มีความจริงใจ	30	15.0	58	29.0
3. เพื่อนร่วมงานไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อเกิดปัญหา	20	10.0	14	7.0
4. มีปัญหาและทะเลาะกับเพื่อนร่วมงาน	6	3.0	13	6.5
5. มีปัญหาสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน	3	1.5	32	16.0
ปัญหาจากการทำงาน				
1. ตำแหน่งงานที่ทำไม่ตรงกับความสามารถ	6	3.0	7	3.5
2. ตำแหน่งงานที่ทำมีปริมาณงานที่ไม่เหมาะสม	12	6.0	23	11.5
3. การปฏิบัติงานมีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ หรือ ได้รับอันตรายขณะปฏิบัติงาน	1	0.5	9	4.5
4. ไม่มีโอกาสได้รับการฝึกฝน อบรม หรือเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพื่อเพิ่มทักษะในการทำงาน	16	8.0	43	21.5
5. อุปกรณ์ เครื่องมือ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอ	7	3.5	3	1.5
6. สภาพแวดล้อมของสถานที่ทำงานไม่เหมาะสมต่อการทำงาน และมีผลต่อสุขภาพของลูกจ้าง เช่น สภาพคับแคบ และไม่สะอาด	13	6.5	50	25.0

ที่มา : จากการสำรวจ

ปัญหาและอุปสรรคจากนายจ้างของแรงงาน เมื่อจำแนกตามสัดส่วนของกลุ่มแรงงาน พบว่า ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวพบปัญหาและอุปสรรคมากกว่ากลุ่มแรงงานไทย ปัญหาที่กลุ่มแรงงานต่างด้าวพบมากที่สุด คือ ค่าแรง/เงินเดือน/ค่าล่วงเวลา ไม่เหมาะสมกับปริมาณงาน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 รองลงมาคือ มีปัญหาด้านการสื่อสารกับนายจ้าง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 แสดงให้เห็นว่านายจ้างมีการเลือกปฏิบัติ โดยให้ความสำคัญต่อแรงงานไทยมากกว่าแรงงานต่างด้าว

ปัญหาและอุปสรรคจากเพื่อนร่วมงาน เมื่อจำแนกตามสัดส่วนของกลุ่มแรงงาน พบว่า ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวพบปัญหาและอุปสรรคมากกว่ากลุ่มแรงงานไทย ปัญหาที่กลุ่มแรงงานต่างด้าวพบมากที่สุด คือ เพื่อนร่วมงานไม่มีความสนิทสนม ไม่มีความจริงใจ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมาคือ มีปัญหาด้านการสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 แสดงให้เห็นว่าการเป็นแรงงานต่างด้าว มีผลต่อการทำงานร่วมกันกับแรงงานไทย เนื่องจากแรงงานไทยจะไม่ให้ความสนิทสนม หรือไว้เนื้อเชื่อใจต่อแรงงานต่างด้าว

ปัญหาสุดท้ายคือ ปัญหาจากการทำงาน เมื่อจำแนกตามสัดส่วนของกลุ่มแรงงาน พบว่า ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวพบปัญหาและอุปสรรคมากกว่ากลุ่มแรงงานไทย ปัญหาที่กลุ่มแรงงานต่างด้าวพบมากที่สุด คือ สภาพแวดล้อมของสถานที่ทำงานไม่เหมาะสมต่อการทำงาน และมีผลต่อสุขภาพของลูกจ้าง เช่น สภาพคับแคบ และไม่สะอาด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมาคือ ไม่มีโอกาสได้รับการฝึกฝน อบรม หรือเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพื่อเพิ่มทักษะในการทำงาน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 แสดงให้เห็นว่าการทำงานของแรงงานต่างด้าวจะได้รับโอกาสในเรื่องสวัสดิการอื่น ๆ ที่น้อยกว่าแรงงานไทย